

6765] 1ste. Beh. af Lovs. om Paalæg af
 Metl. Sa, men det kan man virkelig ikke se af Lovforslaget. Der staar nævnt L. 2—23—11, og i dette Lovsted staar: Sædegaard, men der er, som sagt, paa de allerfleste af disse Gaarde givet en eller anden Refusion til Præsten, og det er altsaa et meget naturligt Spørgsmaal, jeg her fremsætter: Er det da Meningen, at ogsaa disse Forhold skulle omreguleres? (B i n t h e r: Nei, det er det naturligtvis ikke!) Vel, saa skal jeg komme til det andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa ventede, at det ærede Medlem vil besvare med Nei. Han udtalte, at der er adskillige andre Forde end dem, som ere nævnte i Lovens 2—23—11, og dette er rigtigt. Der er f. Ex. de, som ere tiendefri ifølge Forordningen af 8de Januar 1810; de, som ved vedkommende Brugerens eller Gærens Flid ere blevne tagte op til Dyrkning, medens de hidtil ikke have været det, og som derfor er tiendefri. Skulle disse ogsaa indbefattes med? (B i n t h e r: Nei, det har jeg jo sagt!) Vel, saa komme vi efterhaanden til større Klarhed om Forholdet. Dette er i ethvert Tilfælde Spørgsmaal, som maatte have været behandlet i dette Lovforslag, dersom det overhovedet skulde være antageligt, endog blot i formel Henseende. Naar det ikke er Meningen, at de ogsaa skulle behandles her, skulde det ærede Medlem ikke for sit Foredrag have sagt, at der var andre Forde end dem, som ere nævnte i Lovens 2—23—11, hvilke der ogsaa kunde blive Spørgsmaal om at behandle paa den af Ham i § 2 foreslaaede Maade. — Seg kommer endelig til § 5. Det forekommer mig, at det ligger aldeles klart, at man ikke her kan tale om Betægtigelse, for Lovgivningsmagten til at indføre Tiende, fordi det er en midlertidig Fritagelse, der Vedkommende have havt, thi jeg tror, at man vanskeligt vil kunne paasta, eller i alt Fald, at man ikke kan bevise, at Præstegaarde nogenstunde have svaret Præstetiende. Det forekommer mig ligesom at ligge i hele dette Forholds Udvikling, og hvis det trænger til nogen mere legal Sanction, skal jeg henvise det ærede

Præstetiendeafg. paa tiendefri Forde! 6766
 Medlem til den kanoniske Rets Bestemmelse, der i denne Henseende have afgivet Normen, forudsat at man ikke har fundet, at det var en saadan Urimelighed, at der ikke kunde være Tale om, at Præsterne skulde tiende til sig selv. Det er nu ganske vist ikke det ærede Medlems Mening, at de skulde tiende til sig selv, men jeg vil dog her til frnytte en anden Bemærkning, hvortil det forekommer mig, at der er Anledning, nemlig om det er rigtigt eller forsvarligt, at man samtidigt med at man søger at borttage alle Tiendebelser til Præsten og at drage dem ind i Statskassen under en eller anden Form, og samtidigt med at man beskæftiger sig med at fastsætte Præsternes Lønning, vil reducere denne Lønning med et ikke ubetydeligt Quantum Byg i Tiende, som Præsten altsaa vil komme til at afgive af sin Abling til Statskassen. Hvadenten jeg betragter dette Forslag fra den principielle eller fra den formelle Side, kan jeg derfor ikke sige Andet, end at det vil møde den allerbestemteste Modstand fra Regeringens Side. Det med er selvfølgelig ikke fra min Side udtalt Noget om det Tilfælde, at man maatte mene, at Almindelset krævede en Omordning af disse Forhold, hvorefter der da kunde være Spørgsmaal om at hæve Fritagelsen dog imod Erstatning, men saaledes som Forslaget er affattet, forekommer det mig at fremstille sig som en Umulighed at føre det igjennem. Sa, jeg tør næsten antage, at det vilde være uimuligt at føre et saadant Forslag gjennem de lovgivende Forsamlinger, selv om Regeringen stillede sig velvilligt til det.
 Formanden: Det ærede Ministers Uttringer om dette Lovforslags Forhold til Grundloven foranledige mig til at bemærke, at saafremt Lovforslaget havde været stridende imod Grundloven, havde det været min Pligt, som jeg ogsaa vilde have udført, at afpise Lovforslaget. Jeg har imidlertid ikke anset det for stridende imod Grundloven, og jeg vilde ikke have anset det fornødent at imødegaa en